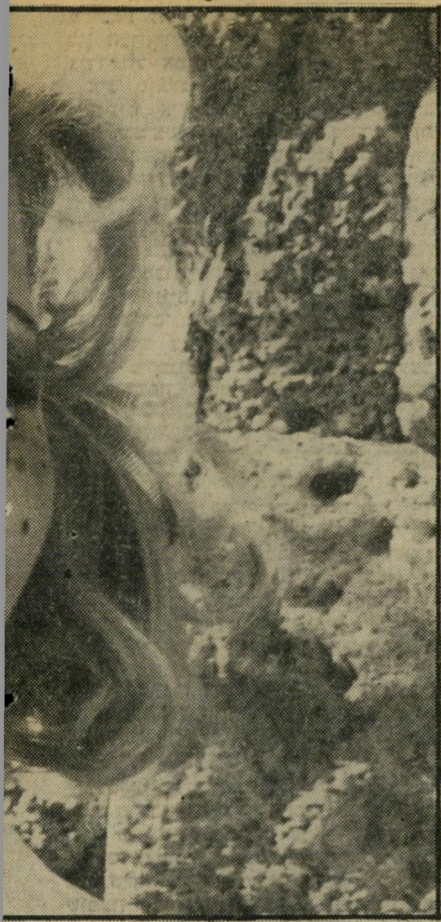

כיל יום פורים

בקים בעזרת דבק-גבות, ללבוש את שימי לתיכסוף שממילא התכוונה למכור בשוק הפישפשים — והרי היא מלכה ללילה אחד, שכולו שלה. ואילו מי שאינה חסידה של הפרצוף האישי שלה, ובייחוד לא של החוטם, פורים מעניק לה הזדמנות בלתי-חוזרת להסתיר אותו, בעזרת חוטם גדול עוד יותר. כי מי יאמין שמאחרי החוטם התפוח של הליצן העליון חבוי חוטם הקטן ממנו אך במעט?

יש גם כאלה שאינם מבינים מה זה אפארטהייד. ובכן, יתחפשו-נא לכושים.

חגיגה של כסף וזהב ותחפושות

צי'ארלי צ'אפלין

לאה אהרון בת ה-17 היא המצחיקנית שבחבורה. מאז ומתמיד העריצה את צ'אפלין, ובפורים תהפוך לצי'ארלי ללילה אחד. ללילה אחד בשנה, יספגו הערות גזעניות מלוא הפה, ואז יבינו סוף-סוף... שאצל שחוריה-עור — לא כל יום פורים. עבור הגינגיות שבחבורה נוצרה תחרושת קלה להפליא: שתי צעפאלאך, חופן נמשים תוצרת עיפרון-איפור חום, קוף על הכתף, וכל הילדים ברחוב יעריצו אותן — בדיוק כשם שהם מעריצים את בילבי גיבורת הטלוויזיה. אפשרויות התחפושות רבות מספור. הן משתנות בהתאם למאוויו-הלב הסמויים, לדימיון הפרוע ולמידת ההעזה האישית. שימלה זרוקה שנקנתה ברגע של חולשה ולא נלבשה אף פעם אחת מחמת צניעות. כובע מטורף שהיה תלוי כל השנה על קולב, נוצות בתייענה ששימשו פעם כי הצגתיאטרון כלשהי, תכשיטים קיטשיים להחריד שאוהבים בסתר הלב אך מתביינים להודות בכך, ואותו ישפע של קישי קישים התבוי תמיד במגירה התחתונה כדי שאף אחד לא יראה — זהו בדיוק

מלכת הלילה

נעמי פטשון, עקרת-בית ואם לילד בן תשע, החליטה כי בפורים תהיה מלכה ללילה אחד. היא הדביקה לעצמה פאייטיים בצבע כסף על הלחיים ועל המצח, איפרה את עיניה בכסף זועק, צבעה את ציפורניה בכסף אפור, ענדה טבעתי-כסף על אצבעותיה — והרי היא מלכת הלילה. חג פורים הנה זה בא, איתו רוב אושר ושימחה, וגם פטיש-פלסטיק וכובעי-צ'ארלי וקפצונים וליכלוך ברחובות, ורעש מחריש-אוזניים, והצגות-ילדים ב"פרוטה. ויהיו גם קרנבלים של ערביי בידור סוג דל"ת עם אמנים סוג אל"ף, שיעבדו במשך לילה אחד בקצב מסהרר, רבע-שעה פה רבע-שעה שם, ולמחרת היום יוכלו לקנות להם מכונית חדשה. אולם חגיגה-פורים שמעבר לחאלטורות, הוא חג התחפושות. למי שמתעקשת להתחפש ובכלי-זאת להישאר יפה, מלכת-הלילה היא הפיתרון. כל מה שעליה לעשות הוא למרוח טונת של צללים בגוון-כסף מעל גבות, לצייר ירח על המצח וכוכבים על הלחיים ולמלא אותם בפאייטיים מוכספים, המוד

גולדפינגר

נאוה וייס משוררת געת לזהב. חג הפורים הוא ההזדמנות שלה ללבוש זהבים. משמאל: רונית קרני בתחפושת של כושיית.